

4. საქართველოს პარლამენტის განცხადება, 1993 წლის 24 თებერვალი.

საქართველოს პარლამენტის განცხადება

1993 წლის 20 თებერვალს 23 საათზე ქ. სოხუმის მშვიდობიანი მოსახლეობის მორიგ ბარბაროსულ დაბომბვასთან დაკავშირებით საქართველოს პარლამენტი აცხადებს:

საქართველოს რესპუბლიკის ხელისუფლებამ ადრეც არაერთხელ გამოხატა აღშფოთება აფხაზეთის კონფლიქტში რუსეთის შეიარაღებული ძალების მონაწილეობის გამო. ეს გაერთიანებული ორგანიზაციის გენერალური მდივნის ბუტროს გალისადმი ბატონ ედუარდ შევარდნაძის წერილშიც აისახა, რომელშიც ხაზგასმით აღინიშნა, რომ რუსეთი იქცა შეიარაღებულ კონფლიქტში მონაწილე მხარედ.

რუსეთის მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებმა გვაუწყეს, რომ ქალაქ სოხუმის დაბომბვის შემდეგ რუსეთის ფედერაციის სამხედრო ხელმძღვანელობის წარმომადგენლებმა განაცხადეს: `დაბომბეს სოხუმი და გაანადგურეს `საცეცხლე წერტილები`; თითქოსდა ქართული მხარის მიერ ეშერაში განლაგებული რუსეთის სამხედრო ობიექტის დაბომბვის პასუხად.

მაშინ, როდესაც საქართველოს ერთ-ერთ რეგიონში _ აფხაზეთში სისხლისმღვრელი ბრძოლა მიმდინარეობს სეპარატისტებთან და რუსეთიდან შემოჭრილ ამ ქვეყნის მოქალაქეთა უკანონო შეიარაღებულ ფორმირებებთან, რომლებიც ხელყოფენ საქართველოს სუვერენიტეტსა და ტერიტორიულ მთლიანობას, აფხაზეთში განლაგებული რუსეთის ფედერაციის შეიარაღებული ძალების ყოველგვარი საბრძოლო მოქმედება არ შეიძლება შეფასდეს სხვანაირად, თუ არა როგორც აშკარა აგრესია. ნიშანდობლივია, რომ რუსეთის მხარე იმიტომაც აჭიანურებს ეშერიდან _ კონფლიქტის შუაგულიდან თავისი ჯარის ნაწილის გაყვანას, რათა ამ `ობიექტის დაცვა` გამოიყენოს საქართველოს შეიარაღებულ ძალებსა და მშვიდობიან მოსახლეობაზე თავდასხმის საბაზად. სწორედ ასეთი აქციებია კლასიფიცირებული აგრესიად გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური ასამბლეის 1974 წლის 14 დეკემბრის რეზოლუციაში `აგრესიის განსაზღვრების შესახებ`.

განსაკუთრებით აღსანიშნავია, რომ, როგორც წესი, დაბომბვის ობიექტია ქალაქის საცხოვრებელი უბნები, რის შედეგადაც ინგრევა ათობით საცხოვრებელი სახლი, იღუპებიან ადამიანები. ასეთი ქმედება უმძიმეს დანაშაულად არის აღიარებული `მშვიდობიანი მოსახლეობის დაცვის შესახებ` ჟენევის 1949 წლის კონვენციით.

ცინიკურად ჟღერს რუსეთის პარლამენტისა და სამხედრო ხელისუფალთა განცხადებები საქართველოში მცხოვრები რუსი ეროვნების მოქალაქეთა უსაფრთხოების დაცვის თაობაზე, მაშინ როდესაც დაბომბვების მსხვერპლთა დაახლოებით ერთ მესამედს სწორედ რუსი ეროვნების მოქალაქენი შეადგენენ.

ამ მოვლენათა ფონზე დიდ აღშფოთებას იწვევს რუსეთის ფედერაციის თავდაცვის მინისტრის პავლე გრაჩოვის ინტერვიუში გაკეთებული განცხადება იმის შესახებ, რომ საქართველოში განლაგებული რუსეთის ჯარებისათვის ბათუმი, გუდაუთა და სხვა რაიონები სტრატეგიულად მნიშვნელოვანია და რომ მათი დატოვება რუსეთისათვის შავი ზღვის დაკარგვას ნიშნავს. ასეთი განცხადება და ის ხერხები, რომლებსაც რუსეთი იყენებს საქართველოში თავისი `სტრატეგიული ინტერესების` დასაცავად, საფუძველს გვაძლევს დავასკვნათ, რომ იგი უხეშად არღვევს რუსეთ-საქართველოს შორის მოსკოვის 1992 წლის 3 სექტემბრის შეხვედრის შემაჯამებელ დოკუმენტს და ისევ ძალის პოზიციიდან მოქმედებს, რაც აშკარად წინააღმდეგება რუსეთის ხელისუფლების მიერ გამოცხადებულ დემოკრატიზაციის კურსს. რეალური ხდება საქართველოს წინააღმდეგ საომარი მოქმედების ესკალაციის საფრთხე და თუ არ ჩაერივნენ მსოფლიო საზოგადოებრიობა, საერთაშორისო ორგანიზაციები, საქართველო მეორე ავღანეთად გადაიქცევა.

რუსეთის შეიარაღებული ძალების ასეთი მოქმედება უაღრესად ართულებს ისედაც დამაბულ რუსეთ-საქართველოს ერთიერთობას და ჩაშლით ემუქრება ამ ორ სახელმწიფოს შორის მიმდინარე მოლაპარაკებას, რაც, ცხადია, არას არგებს არც რუსი და არც ქართველი ხალხის ინტერესებს.

საქართველოს პარლამენტი გმობს კონფლიქტის ზონაში განლაგებული რუსეთის შეიარაღებული ძალების აგრესიულ მოქმედებას საქართველოს მიმართ და მოსალოდნელი შედეგებისათვის მთელ პასუხისმგებლობას აკისრებს რუსეთის ხელისუფლებას; ამასთანავე დაბეჯითებით მოითხოვს მიღებულ იქნეს ქმედითი ზომები კონფლიქტის ზონიდან რუსეთის ჯარების დაუყოვნებლივ გასაყვანად.

თბილისი, 1993 წლის 24 თებერვალი.

(საქართველოს პარლამენტის უწყებები, # 1-4, 1992-1993, გვ. 364-365)